

UN MODEL DE REZOLVARE
Examenul Național de Bacalaureat - 2021
ISTORIE - TESTUL 3

Subiectul I

1. Stalin 2p

2. "Acest val de duritate are propriile sale explicații [...] grija lui Gheorghiu-Dej ca revolta maghiară din 1956 să nu contageze și societatea românească". 2p

3. Sursa A - Moscova și România
Sursa B - Moscova și România
3p 3p

4. A 3p

5. Cauză: "Refuzând să secundeze Moscova în dorințele sale de hegemonie asupra mișcării comuniste și muncitorești internaționale". 7p.

Efect: "România își va ca aliați China și învingătorii Occidentului".

6. O acțiune desfășurată în România, în perioada 1951-1970, în afara celor la care se referă sursele A și B, este adoptarea Constituției din 1965. 1p.
Această nouă constituție totalitară nu mai făcea nicio referință la URSS. Denumirea țării se modifica din Republica Populară Română în Republica Socialistă Română, iar partidul unic din PMR (Partidul Muncitoresc Român) a devenit PCR (Partidul Comunist Român). 2p.

A doua acțiune desfășurată în România, în perioada 1951-1970, a fost încheierea procesului de colectivizare în 1962. 1p. Aceasta a debutat în 1949

și a însemnat trecerea în proprietatea Statului; a mijloacelor de producție (terenuri agricole, animale, mașini etc.) și crearea G.A.S (Gospodării Agricole de Stat) și G.A.C (Gospodării Agricole Colective). Ulterior, acestea devin I.T.S-uri (Întreprinderi Agricole de Stat) și C.A.P-uri (Cooperative Agricole de Producție). 2p

7. O asemănare între practicile politice utilizate în România, în ultimul deceniu al se. al XX-lea, este că aveau un caracter democratic. 4p

Subiectul al II-lea

1. Puterile Centrale 2p

2. Secolul XX 2p.

3. Prim-ministrul guvernului român este Alexandru Marghiloman 3p.

Acțiunea desfășurată de acesta, la care se referă sursa, este: „a semnat Tratatul de la București, prin care România devenea dependentă politic și economic de Puterile Centrale”. 3p

4. „La 18 februarie/3 martie 1918, noul guvern bolșevic al Rusiei a semnat pacea de la Brest-Litovsk cu Puterile Centrale”. 3p

„Drept urmare, Rusia a ieșit din război, lășându-și România de sprijinul rus și izolându-o de Occident”. 3p

5. Un punct de vedere referitor la evenimentele desfășurate pe front în anul 1917 este că armata română se acoperă de glorie, chiar dacă nu a avut integral sprijinul armatei ruse. Prima informație, selectată din sursă, care nu susține punctul de vedere enunțat, este: „Supă”

câteva zile de Succese, Averescu a optit operatiunea pentru ca neutralitatea din Galitia se agravase, iar trupele ruse din Moldova se desorganizau, lipsite de disciplina si demoralizate.

A doua informatie selectata din sursa este, luptele îndârjite au atins punctul culminant la 6/19 august, la Marasesti, când armata româna a optit înaintarea trupelor austriece si germane si a pus practic capăt ofensivei acestora."

6. În vara anului 1916, România se implică în relatii internationale prin semnarea Convenției politice si militare cu Antanta, ceea ce reprezintă un fapt istoric relevant.

Între timp România, desi făcea parte din aliatii Puterilor Centrale, din 1883, 'în vara anului 1914' si-a declarat neutralitatea, asupra ei au început să se facă atât presiuni cât si promisiuni, de către ambele tabere, pentru a intra în război.

Dupa ce si-a cântărit bine sansele, România a decis în cele din urmă, să adere la Antanta.

Astfel, în 04 august 1916 țara noastră s-a angajat să declare război Austro-Ungariei, iar Antanta promisea: deschiderea unui nou front în Grecia si recunoșterea drepturilor României asupra teritoriilor locuite majoritar de români din Austro-Ungaria.

Prin semnare, România a declarat război Austro-Ungariei la 15 august 1916 si, implicit, Puterilor Centrale. 4p

Subiectul al III-lea

INTRODUCERE

Evolutia spațiului românesc în Evul Mediu a fost una dinamică, trecând de la obști sătești și autonomii locale, la formarea statelor medievale și implicarea acestora, prin acțiuni militare și diplomatice, în relațiile internaționale.

(1) Un izvor istoric în care sunt atestate autonomiile locale din spațiul românesc intracarpatic în secolul IX-XI este „Gesta Hungarorum”. În acest izvor sunt menționate voievodatelor românești conduse de către Gelu, Glad și Memmunt. O caracteristică a acestor voievodats este că s-au format prin unirea obștilor sătești. A doua caracteristică este că voievodajii, în calitate de lideri, au atribuții administrativ-militare.

(2) În ceea ce privește „Diploma Cavalerilor Joariti”, referitoare la autonomiile locale din spațiul sud-carpatic, menționează o primă informație, și anume că datează din secolul al XIII-lea, mai precis din 1247. A doua informație referitoare la „Diplomă” este că aceasta consemnează existența a cinci formațiuni feudale românești: cnezatul lui Ioan, cnezatul lui Farcas, voievodatul lui Litovoi, voievodatul lui Sineslau și Tara Severinului.

(3) O acțiune desfășurată în deceniul trei al secolului al XIV-lea, în procesul de constituire a statului medieval românesc din Sudul Carpatilor, este bătălia de la Posada (9-12 noiembrie 1330).

PREZENTAREA ACȚIUNII MENȚIONATE (POZIȚIA)
CU PRECIZAREA A DOUĂ INFORMAȚII ȘI
UTILITATEA RELATIEI CAUZA-EFECT

Am cauză că Basarab I (1310?-1352) unificase toate formațiunile preratale românești dintr-o Carpat și Dunăre, inclusiv Banatul de Severin (Țara Severinului), a intrat în conflict cu Coroana Maghiară pentru cea din urmă, în mod deosebit. Și Basarab a fost dispus să facă concesii Ungariei, regele Carol Robert d'Anjou era decis să-l înălțete. Astfel a intrat în țară cu o puternică armată și cade în capcana întinșă de Basarab în locul numit Posada, un defileu strâmt în care soldații cu armuri au fost ineficace. Asistăm deci la o punere în practică a avantajului terenului propriu. Așadar Basarab câștigă lupta de la Posada și, odată cu ea, independența Țării Românești. 3p.

FORMULAREA PCT. DE VERIFICARE

(4) În opinia mea, doborâurile politice desfășurate în a doua jumătate a sec. XIV, în spațiul românesc dintre Carpați și Dunăre, au contribuit la consolidarea statului medieval. 1p

Argumentul istoric care îmi susține opinia este întemeierea Mitropoliei ortodoxe de la Argeș (1359). Prima informație referitoare la această este că a fost ridicată de Nicolae Alexandru (1352-1364), fiul lui Basarab I. A doua informație este că Mitropolia de la Argeș se subordona Patriarhiei Ortodoxe de la Constantinopol. Mitropolitul era aliat de episcopi și de mari boieri ai țării. Acesta era considerat al doilea om în stat, întâiul sfetnic al domnitorului, deci era foarte important.

CONCLUZIA PE
DE VERE

Prin urmare, înființarea Mitropoliei a reprezentat un moment esențial în evoluția Țării Românești, care a contribuit la consolidarea atât a tronului, cât și a puterii domnitorului, devenind Monarh civil și religios. **4P**

CONCLUZIA
EVENULUI

În concluzie, evoluția politică a spațiului românesc în Evul Mediu a fost una dinamică, înregistrând atât evenimente pozitive, cât și evenimente negative.